

ŽALOSTEN SEM

I.

pridi v mehko jutro v zenico moje postelje
poljubi organizacijo trebuha zvonik jadro vonja
poglej mozaik pritrjenih strasti
popij znojevi vzdih
zapiči noht v svojo ulico
dahni prah v moje ustnice
snemi varjene metulje
koščeno oporo mojega telesa
sedi na rob revolucije
na krpo lačne žalosti

zakladnica mojih udov leži v kleti pošasti
moje oči so stare razglednice in
ušesa navite ptice
nozdrvi bela krsta knjiga dresiranih puškarjev
telo predor vonja po ubitem
čelo je paluba oholih iztrebkov
spomenik razvoja

položil sem prst ta žlahtni namaz
božjega sendviča pod razmehčano glavo
dlako sparil s požrešnim topolom
roževino podaril slepim udarnikom
in zanetil prvo gubo
da preberem prvo poglavje jeseni

naučeni gibi mojih stopinj
prebivajo v dolini
napake v pegastem balonu
polnem vrelega sluzja